

Daf Panorama

La Yéchiva Ohavei Toratêha sous l'égide de Rav Israel Abib

Complément à l'étude du Daf Hayomi

BABA BATRA 145

דף קמה

א. דין מעות הקדושין והסבלונות אם חוזרים כשמת המקדש או האשה.

ב. דיני שושבינות.

ג. לא היה בעיר כשנשא שושבינו. ואם חייב להחזיר כשנושא בדרך אחרת.

ד. עשירותו של בעל הגדות, פלפול, ושמועות, וגמרא.

ה. כל ימי עני רעים.

א. א, המקדש את האשה ומת אין מחזירין את הקדושין שיכולה לומר אני איני מונעת ומזומנת אני שיתנו לי בעלי ואשמה עמו. **ב,** מתה האשה ארוסה (לפני נישואין) נחלקו התנאים אם מעות קדושין ניתנו לטיבועין (שלא יחזרו אף אם תמות): לרבי נתן מחזירים במקום שנהגו, ולרבי יהודה הנשיא אין מחזירים, ומודה שאת הסבלונות (מתנות) מחזירים במקום שנהגו להחזיר. **ג,** וכן נחלקו בזה בברייתא אחרת, לגבי אשת כהן שנאנסה בעודה ארוסה ונאסרה על בעלה שנוטלת כתובתה, ולגבי הקדושין נחלקו אם צריכה להחזיר, ר"מ אומר לטבועין ניתנו (ואין מחזירין מעות הקדושין) רבי יהודה אומר מחזירין. ורבי יוסי מסופק בדבר ותחזיר מחצה (אבל נוטלת כתובה ותחשב את העודף).

ד, בנהרדעא נהגו להחזיר קדושין (כשמתה הארוסה). ובשאר בבל אין מחזירין קדושין ומחזירין סבלונות.

ה, אמר רב פפא הלכה: מתה או מת או חזר בו אין קדושין חוזרין אבל סבלונות חוזרים. חזרה בה (ותבעה גט) אפילו קדושין חוזרים ואמימר אמר אפילו חזרה בה אין קדושין חוזרים (שלא יאמרו קדושי טעות היו ויצא מכשול).

ב. חמשה דברים נאמרו בשושבינות: א. נגבית בב"ד (שהיא כמלוה). ב. חוזרת בעונתה (רק כשהשולח ישא אשה). ג. ואין בה משום ריבית (שלא הרבה אלא משום שמחה). ד. ואין שביעית משמטתה (שאין יכול לתבעה בשביעית אלא כשיינשא). ה. ואין הבכור נוטל בה פי שנים (דאינו מוחזק בידי האב).

ג. א, היה בעיר או סמוך לה כשנשא שושבינו אשה והיה מוטל עליו לבוא ולהחזיר, אע"פ שלא בא חייב להחזיר שושבינותו. ואפילו אם היה רחוק ולא שמע שנושא אשה, חייב להחזיר לו שושבינותו ואין לו עליו אלא תרעומת. ומ"מ מנכה לו דמי אכילתו שהרי לא אכל עמו.

ב, ראובן שנשא אשה בפומבי ובא שמעון לשמחו ולתת לו דורון שושבינות, ועכשיו נשא שמעון בצנעא ובקש מראובן שיחזיר לו וישמחו, או שראובן נשא בתולה ועכשיו נושא שמעון אלמנה, או שראובן נשא אשה שניה ושמעון ראשונה או שנשא ראובן אחת ושמעון שתים, יכול לומר לו איני עושה עמך עכשיו שושבינות אלא כשתעשה נשואין כדרך שעשית.

ד. א, עשיר מפורסם, זה בעל הגדות. ב. עשיר שמשתכר (להרויח) תדיר, זה בעל פלפול. ג. עשיר בעל אוצרות (לסחור בהם לכשיזדמן), זה בעל שמועות. ד. הכל צריכים לבעל חיטים, זה בעל גמרא (שיודע להקשות ולתרץ המשניות וברייתות ולהורות להלכה).

ה. נאמר במשלי: כל ימי עני רעים, וטוב לב משתה תמיד. ופירשו בגמרא בכמה אופנים: א. ימי עני רעים זה בעל גמרא. ב. וי"א בעל משנה. ג. שיש לו אשה רעה. ד. אסטניס. ה. רחמן. ו. קפדן. (ועל הפכן נאמר טוב לב משתה תמיד). ז. כל ימי עני רעים, עני ממש ואפילו בשבתות וימים טובים שמתוך שמשנה רגילותו לאכול היום בשר יחלה. (ובספר בן סירא אמר אף לילותיו רעים).

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés